

ке да се вѣатъ. Дѣрій като видѣлъ войската си чи вѣга, зачѣдилсѧ, и закачилъ и тоби да вѣга Ска-аннью, и като вѣгалъ дѣмалъ: О ѿзъ везѣмнью Дѣрій! гдѣто се вѣздыгахъ до небѣто, а сега нито на землѧта самъ достойнъ да живѣемъ. Сичките Перси вѣгали въ крѣпостътѣа Персидска.

ДѢРИИ ОСТИЛ УРАНЕНІЯ.

Тогава двѣма возлюбленны на-Дѣрія, Кантар-кѣсъ и Ариоварзанъ затѣклисѧ тамо гдѣто вѣгали, и го бѣдарили єдинью. Отъ єднаѧ страна, а другою Отъ дрѣгата. Суранили го, свалили го Отъ кѣ-њътѣ, фюрили го дѣлъ въ прахътѣ, и го съвѣкли гѣлъ. И така злополѣбnyю Дѣрій Останилъ гѣлъ и съ мѣлко дѣша.

ПЕРОИТЕ СЕ ПОКАЛѢАТЪ НА АЛЕКСАНДРЪ.

Александъръ като се набѣжалъ субѣйството Дѣріево, тѣтакси пратилъ нѣколко вѣйни да речатъ на Персите да ни вѣгатъ, защо Дѣрій се субѣилъ: ако ли вѣгатъ сѫїїютъ дѣнь ще оѣмратъ сичките Отъ рѣцѣте Македонски. Прѣтилъ Філѣна въ войската Індийска да їмъ зѣме конѣте, а тѣхъ да остави да се вѣрнатъ при Господаря си Побра. Отишали Філѣни, и рѣквали на Індийте покелѣнїето Александрово. И ти тѣтакси сичките Отъсднали Отъ конѣте си, покло-